

Dosarul nr. 2ra-833/2022
2-20132650-01-2ra-13062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

24 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Mamei și Copilului”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Grițuc Oleg, Grițuc Nadejda împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Institutul Mamei și Copilului”, intervenient accesoriu Braniște Nina cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2020, Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda, reprezentați de avocatul Inna Soțchi, au depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Centrul Mamei și Copilului”, intervenient accesoriu Braniște Nina prin care au solicitat repararea prejudiciului material în sumă de 163 453,57 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 15 000 de lei.

În motivarea cererii s-a invocat că, la 20 august 2012, Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Institutul Mamei și Copilului” prin care au solicitat încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale.

Prin hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a încasat de la IMSP „Institutul Mamei și Copilului” în beneficiul lui Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda suma de 161 434 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru procurarea dispozitivelor auditive, medicamentelor, consultațiile medicilor, deplasări și cheltuieli de transport, suma de 163 453,57 de lei cu titlu de cheltuieli pentru întreținerea a două implanturi, timp de trei ani, suma de 200 000 de lei cu titlu de despăgubiri morale și suma de 6 677 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Prin decizia din 11 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de IMSP „Institutul Mamei și Copilului” și de Nina Braniște, cu

menținerea în vigoare a hotărârii din 31 mai 2017 a instanței de fond.

Prin încheierea din 27 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost declarat inadmisibil recursul depus de IMSP „Institutul Mamei și Copilului”.

Au indicat reclamanții că, prin hotărârea din 31 martie 2017, instanța de judecată a reținut că apariția surdității la xxxx, a survenit în rezultatul administrării necorespunzătoare a preparatului „Gentomicină”, de către medicul curant Braniște Nina, contrar prevederilor standardului medical de diagnostic și tratament 1.4.7. „Pneumonie pediatrică”, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 235 din 09 iunie 2008, care nu prevede administrarea acestui medicament în așa situație de maladie. Medicul a neglijat aceste instrucțiuni și a administrat copilului în vârstă de xxxx cantitatea de 8 mg x 2 ori pe zi, fapt care a cauzat surditate neurosenzorială bilaterală. În rezultat, xxx, pentru ameliorarea surdității bilaterale a beneficiat de implanturi auditive pentru ambele urechi.

Reclamanții au relatat că instanțele inferioare au reținut că pentru întreținerea detaliilor implanturilor efectuate și anume a procesorului CP900 conform ofertei de produs eliberată la 08 decembrie 2016 de către SRL „Fix Import Export” sunt necesari 5 783,92 de RON anual pentru un singur implant. Pentru două implanturi timp de 3 ani, familia Grițuc a cheltuit 163 453,57 de lei. Astfel, suma de 163 453,57 de lei rezultă din, 1 567, 84 de RON (pentru două implanturi) x 3 (trei ani) = 34 703, 52 de RON x 4,71 lei (valoarea unui RON) = 163 453,57 de lei. Termenul de 3 ani, curge din data de 31 martie 2017, întrucât, posibilitatea de a prezenta dovezi care confirmă cheltuielile suportate de Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda pentru întreținerea detaliilor implanturilor efectuate, a fost reală în cadrul procesului judiciar din primă instanță. Astfel, termenul de 3 ani este scadent la data de 31 martie 2020.

Au menționat că, odată cu scurgerea termenului de trei ani pentru IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, apare din nou obligația de a achita plata pentru întreținerea implanturilor auditive, care generează din acțiunile neglijente ale personalului medical. În rezultatul acțiunilor personalului medical, potrivit extraselor 2275 și 3751 eliberate de către Spitalul clinic de recuperare Iași, Clinica de Oto-RinoLaringologie la 16 februarie 2012 și 01 martie 2016, după ce au fost efectuate implanturile, medicii au stabilit la externare că xxxxxx suferă de „întârziere în dezvoltarea limbajului - sindrom anemic”.

Reclamanții au susținut că după efectuarea implanturilor viața copilului xxxxx nu va fi similară cu a unui copil sănătos. Acesta nu va avea voie de mic să se joace de rând cu ceilalți copii pentru a evita traumatismele și pe parcursul întregii vieți va trebui să-și protejeze urechile de apă, pentru îngrijirea lor va fi necesară asistență specială. Va fi înjosit de către copiii de seama lui din cauza defectului de sănătate pe care îl are și consecințele care se manifestă. A rămas în urmă cu vorbirea și cu dezvoltarea limbajului. Pentru a merge la școală va avea nevoie de cursuri specializate de pregătire. Astfel, efortul suplimentar nu doar că va fi considerabil, dar și costisitor. În viitor acesta va fi limitat în alegerea profesiei și genului de activitate, dar și a altor activități aferente.

Au mai indicat reclamanții că de la producerea accidentului au trecut mai mult de xxxx ani, însă nici unul din părți nu a încercat să soluționeze pe cale amiabilă acest litigiu. Astfel, reclamanții au fost nevoiți să se adreseze în instanța de judecată pentru a-și apăra drepturile.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda împotriva IMSP „Centrul Mamei și Copilului”, intervenient accesoriu Braniște Nina cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul IMSP „Centrul Mamei și Copilului” în beneficiul lui Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda suma de 163 453,57 de lei, cu titlul de cheltuieli pentru întreținerea a două implanturi timp de 3 (trei) ani și suma de 13 000 de lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică.

La 15 noiembrie 2021, IMSP „Centrul Mamei și Copilului” a declarat apel împotriva hotărârii din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere ca acțiunii.

Prin decizia din 24 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de IMSP „Centrul Mamei și Copilului” și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

S-a încasat din contul IMSP „Centrul Mamei și Copilului” în beneficiul lui Grițuc Oleg și Grițuc Nadejda cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4 000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, minorului xxxxx, i-a fost stabilită diagnoza ireversibilă - hipoacuzie bilaterală profundă, care nu se ameliorează în timp și pentru a asigura minorului o viață obișnuită, urmează să îi fie asigurat un implant cohlear, în caz contrar copilul este lipsit de posibilitatea de a auzi care are efecte ireversibile asupra dezvoltării copilului și integrării acestuia în societate.

S-a stabilit că copilul minor xxxxxx suferă de hipoacuzie bilaterală profundă, adică este lipsit de posibilitatea de a auzi, care afectează în mod semnificativ calitatea vieții și deprinderile de viață, fapt ce nu poate fi tratat s-au ameliorat fără folosirea implantelor speciale. Temeiul răspunderii delictuale este stabilit printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, iar efectele delictului este perpetuu și ireversibil, fapt ce îi pune pe apelant în situația de a suporta cheltuieli suplimentare, care necesită a fi reparate.

Ținând cont de faptul că cererea de apel a fost respinsă, instanța de apel a apreciat că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei nu contravin practicii CEDO și nu sunt nepotrivit de mari în raport cu obiectul cauzei, precum și complexitatea procesului.

La 24 mai 2022, IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 martie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, au fost încălcate esențial normele dreptului material și procedural, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A relatat recurentul că instanța de apel nu a clarificat definitiv problema existenței/inexistenței dreptului material al reclamantilor la repararea repetată a prejudiciului material suportat. Nu a dat un răspuns tranșant la întrebarea dacă legea civilă recunoaște sau nu victimelor dreptul de a schimba/modifica cuantumul

despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin vătămarea sănătății, ulterior stabilirii acestuia de către instanță și reparării de către făptuitor.

Consideră că instanțele inferioare sau pronunțat ilegal și neîntemeiat pentru admiterea acțiunii, reclamanții neîntrunind cerințele legale pentru a avea dreptul la o nouă acțiune în judecată, astfel fiind încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil.

La 13 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 90, vol. 2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 martie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 25 martie 2022 (f.d. 25, vol.2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că IMSP „Institutul Mamei și Copilului” s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 24 mai 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Mamei și Copilului”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Mamei și Copilului”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh